

[Hans Nielsen.]

for mig til senere at vende tilbage til dem og belyse, at de er en Fortsættelse af de Konservatives Politik lige fra Halvfjerdsernes Begyndelse, da man forhaanede Venstre, og til nu, hvor man forhaaner os paa det selvsamme Grundlag — det er kun Udtryk for, at saa alvorlig ment, som det lyder, er det i Virkeligheden ikke.

Nej, naar jeg vil gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, er det, fordi han begyndte med at ville konstatere Socialdemokratiets Sammenbrud og Nederlag. Hvad har han at fremføre i saa Henseende? Han har kun at fremføre, at det er lykkedes i Tyskland med Vold og Magt, med Vaaben, med Geværer og med Knipler at slaa det tyske Socialdemokrati ud, at lukke Rigsdagen, at sende de socialdemokratiske Rigsdagsmænd i Koncentrationslejr og at stjæle deres Formuer. Det er, hvad det ærede Medlem har at kunne anføre paa dette Punkt. Nej, der er jo nok et Sammenbrud — det er rigtigt —, vi lever i en Sammenbruds-Tid, men dette Sammenbrud er virkelig ikke Socialdemokratiets, det er Kapitalismens. Se til Amerika med dets 12 Millioner arbejdsløse — der har dog ingen Socialdemokrat endnu haft Magten. Hvem er det, der har bragt Amerika ud i det forfærdelige økonomiske Uføre, det i Øjeblikket befinder sig i? Hvem er det, der herhjemme bevirkede, at Landmandsbanken brød sammen, og at Hundreder af Forretninger samtidig brød sammen? Hvem er det, der har maattet genrejse Landmandsbanken og genskabe de store Foretagender, der brød sammen under privat Drift? Er det ikke sket ved det offentlige Forsorg, ved Statens Forsorg, er det ikke den socialistiske Genrejsning? Se paa Valgene i England, se paa Valgene i Norge, Finland, Sverige og Danmark — der er ikke noget Sammenbrud for os!

Anden Næstformand (Parkov): Jeg advarer mod at anvende saa stærke Udtryk, som det ærede Medlem gjorde, om Forholdene i en fremmed Stat. (Uro). Jeg advarer derimod, og jeg anmoder om, at man tager Hensyn til denne Advarsel.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Da det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har rettet en saa stor Del af sit Foredrag mod mig, siger det sig selv, at jeg ikke i en kort Bemærkning vil kunne komme ind paa alt det, der er henvendt direkte til mig, men jeg vil gerne

stille det ærede Medlem to Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem har givet en Fremstilling af alt det, han kalder Tidens nye Ansigt og Sammenbrudet af de internationale Forbindelser i Verden, mener det ærede Medlem saa, at det er mine Meningsfæller rundt om i Udlandet, der har fremkaldt dette Sammenbrud, eller at det er det ærede Medlems Meningsfæller rundt om i Udlandet, der har fremkaldt dette Sammenbrud? Det kunde interessere mig meget at vide, for ved visse Lejligheder fik man Indtryk af, at det ærede Medlem dog beklagede de Tilstande, vi var inde i; ved andre Lejligheder fik man det Indtryk, at det ærede Medlem egentlig jublede over disse Tilstande, som efterhaanden truer Europa. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem, hvorledes han ser paa det Forhold, og hvem det er, der har fremkaldt Ændringerne.

Da det ærede Medlem nu har inddraget Niels Bukhs Navn her i Debatten, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han, hvis Niels Bukh — som jo har udtalt sig meget aabenhjertigt, f. Eks. til „Berlingske Tidende“ — paa sin Højskole vil drive en Agitation, der ganske nøje svarer til de Udtalelser, han offentlig er fremkommet med, om det ærede Medlem saa vilde finde det stemmende med den danske Stats Interesser at understøtte en Person, der drev en saadan Agitation. Jeg beder det ærede Medlem udtale sig, om han vilde synes, det var passende.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft mente, at fremtidige Historiekrivere vilde sætte Skel i Historien ved Slutningen af 1920erne og Begyndelsen af 1930erne, og jeg forstod, at Skellet nærmest skulde sættes den 30. Januar 1933, da Hitler overtog Magten i Tyskland. Naar det ærede Medlem vurderer Forholdene saaledes, skyldes det jo, at han tilhører Konservatismen — Bagstrævet Parti. Fremtidens Historiekrivere vil nok sætte Skellet i det 20ende Aarhundrede, nemlig 1917, nærmere bestemt den 7. November 1917, da det russiske Proletariat i de vigtigste Byer overtog Magten og proklamerede Proletariatets Diktatur. Den socialistiske internationale Bevægelse er langtfra knust, men vokser stadig frem, Socialismen staar saa stærkt som nogen Sinde baade i Sovjetunionen og i den revolutionære Bevægelse